

Iskreno svjedočenje vjerničkoga životnog puta

Josip Sanko RABAR, *Duševni križ i obraćenje. Meditacije iz Kane*, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2021, 251 str.

Ljiljana Matković-Vlašić

vlasic17@gmail.com

Josip Sanko Rabar, književnik, publicist, filozof i pjesnik, ukoričio je u knjigu pod naslovom *Duševni križ i obraćenje, meditacije* koje je nekoliko godina objavljivao u časopisu *Kana*. Tih meditacija ima pedeset i osam, što je vjerojatno njihov ukupni broj, pa se može odmah postaviti pitanje je li ih baš sve trebalo staviti u knjigu jer većini autora ne uspijeva uvijek dobiti željenu kakvoću teksta ako redovito moraju ispunjavati neku kolumnu. Redovitost se ne mora uvijek poklapati s nadahnućem. Srećom, unatoč prvom dojmu da nedostaje selekcija, ova se knjiga nipošto ne može nepročitana staviti na policu, jer se jednostavno ne ispušta iz ruku. Takva kakva jest, svojim bogatstvom tema ona čudesno privlači i zarobljuje pozornost. Autor ne bježi pred istinom svoje vlastite egzistencije, razotkriva i ono što većina ljudi prikriva. Možda ipak nije trebalo navoditi ime psihijatra koji ga je razočarao, pa i neke intimne pojedinosti koje bolje pristaju ispovjedaonici.

Naslovi meditacija, da navedemo samo neke: *Slika Boga, Pušaći, Michelangelo, Egipatska mistika, Hannah Arendt o totalitarizmu, Neizdrživa bol, Ljubav prema životinjama, Dosljedni antifašist...* govore o nevjerojatnom rasponu događanja i autorovih promišljanja. Pa ipak, svu raznolikost tema ujedinjuje poput zajedničkog nazivnika vjernički pogled i stav, a on je skupo plaćen groznim patnjama od psihičke bolesti o kojoj autor s potpunom iskrenošću progovara. Time on skida tabu koji još uvijek vlada nad svime što se odnosi na psihijatrijske probleme. Tko je pročitao Rabarov autobiografski roman *Ludilo i obraćenje* (Zagreb, 2004.), primijetit će u *Duševnom križu i obraćenju* ponavljanje upravo tih vrlo delikatnih mjesta o psihičkoj bolesti koja je prethodila obraćenju, a to je obraćenje ujedno bilo i konačno ozdravljenje. Najvažnije životne trenutke rado se uvijek iznova prepričava. Tako možemo prihvatiti i razumjeti stanovita ponavljanja i u ovoj knjizi, iako je ono što je jednom fascinantno izneseno u knjizi *Ludilo i obraćenje*, moglo biti dostatno.

Bez obzira na temu svake pojedine meditacije autoru je nadasve važna činjenica da je kao kršćanin postao novi čovjek, da je »čudesnim životom s Bogom«

---

već ovdje na ovom svijetu okusio »bezbolnu vječnost«. U hrvatskoj književnosti nema autora koji je s toliko otvorenosti i poniznosti opisao svoje druženje s Bogom, svu dramatičnost i radost tog neobičnog odnosa. Zato možemo mirne duše reći da su ove meditacije za hrvatsku književnost izuzetno vrijedno djelo.